

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 23.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2838** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 86, ал.4 от Семейния кодекс (СК) и чл. 28 от Наредба № РД-07-7 от 05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване (Наредбата).

Образувано е по жалба на адв. П. Х. А., в качеството му на пълномощник на Ц. И. П., срещу Заповед №ЗДОС/Д-С-СК-002/17.01.2022 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" /ДСП/ - С., с която е отказано на Ц. П. продължаване на вписването в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. Същата заповед е обжалвана по административен ред пред директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" – С. - град, който с решение № 22-РД06-0052 от 28.02.2022 г. я е потвърдил.

В жалбата се навеждат твърдения, че актът е немотивиран. Сочи се, че административният орган не е спазил нужната процедура, като не е извършил необходимата проверка за установяване на фактите по случая. Излагат се съображения, че оспорената заповед противоречи на материалноправните разпоредби и на целта на закона. Моли съдът да отмени заповедта на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С., като незаконосъобразна. В съдебно заседание адв. А. поддържа жалбата. Претендира разноси, съгласно приложен списък.

В съдебно заседание ответникът - Директор на Дирекция за "Социално подпомагане" - С., чрез процесуалния си представител, излага доводи за неоснователност на жалбата. Оспорва размера на адвокатското възнаграждение и претендира

юрисконсултско възнаграждение. По делото е постъпил отговор на жалбата, в който се поддържа становището, че същата е неоснователна, тъй като са спазени всички разпоредби на закона при издаване на процесната заповед. Сочи се, че административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност и в този смисъл неговото решение не подлежи на съдебен контрол, а такъв е възможен единствено по отношение на спазването на процедурата по издаване на административния акт.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателката е била вписана в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. През 2020 г. с Решение на Софийски градски съд №3379/05.06.2020 г., влязло в сила на 13.06.2020 г., е допуснато пълно осиновяване на дете, родено на 28.11.2016 г., от Ц. П..

По повод подадено заявление на П. до директора на ДСП-С., на чиято територия е постоянният ѝ адрес, за продължаване на вписването ѝ в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване, с оглед осиновяване на още едно дете, е започнала проучвателна процедура.

Въз основа на проведеното социално проучване, социалните работници при ДСП – С. са изготвили социален доклад № ОС/Д-С-СК/12-044/14.01.2022 г.

Даденото заключение е, че Ц. И. П. „не е годна да осинови още едно дете“. Мотивите за изразеното становище са, че в хода на проучването е събрана информация, че жалбоподателката изпитва трудности при отглеждане на осиновеното си дете. Позовават се на наблюдения и изготвени доклади в хода на следосиновителния период, който съгласно чл.26, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето е две години от датата на осиновяването.

Изложените от социалните работници мотиви изцяло са възприети от директора на дирекция "Социално подпомагане" – С., който със заповед № ЗДОС/Д-С-СК-002/17.01.2022 г. на основание чл. 86 от СК, във вр. с чл. 28 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистър на деца за пълно осиновяване е отказал продължаване на вписването в регистъра на осиновяване при условията на пълно осиновяване на Ц. П.. Административният акт е обжалван по административен ред пред директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" – С. град, който с решение № 22-РД06-0052 от 28.02.2022 г. го потвърдил.

Жалбата, по която е образувано производството е процесуално ДОПУСТИМА, подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 86 от Семейния кодекс лице, което желае да осинови дете при условията на пълно осиновяване, подава заявление до дирекция "Социално подпомагане" по постоянния си адрес за разрешение за вписване в регистъра /ал.1/. Дирекция "Социално подпомагане" извършва социално проучване за годността на лицето да осинови дете /чл.86, ал.2 от СК/. Лицето, получило разрешение от дирекция "Социално подпомагане", се вписва в регистъра служебно /чл.86, ал.3 от СК/. Разрешението се издава за срок от две години, по арг. на чл.86, ал.5 от СК. Условията

и редът за извършване на социалното проучване, за издаване и отнемане на разрешението за вписване в регистъра се определят с наредбата по чл. 83, ал. 3 от СК, а именно Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, в частност разпоредбите, имплементирани в Раздел V „Условия и ред за извършване на социално проучване, обучение и подкрепа и за издаване и прекратяване на разрешение за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване“. Съгласно чл. 30, ал.1, т.3 от Наредбата, разрешението за вписване в регистъра се прекратява преди изтичането на срока „при наличие на влязло в сила съдебно решение за осиновяване, освен ако лицето не е било одобрено за осиновяване на повече от едно дете“.

В настоящия случай, жалбоподателката през 2020 г., с решение на СГС, е станала родител на дете при условията на пълно осиновяване. Съгласно чл. 30, ал.1, т.3 от Наредбата, при влязло в сила на 13.06.2020 г. съдебно решение, въз основа на което е настъпило осиновяване на дете, разрешението за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване се прекратява, като това става със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане", по арг. на чл.30, ал.2 от Наредбата. В този смисъл, с подаване на заявление за осиновяване на второ дете, жалбоподателката е инициирала ново производство по чл.86 от СК.

Съгласно чл.104 от СК, в продължение на две години от пълното осиновяване дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на осиновителя /ДСП – М./ наблюдава отглеждането на детето и зачитането на неговите права и законни интереси. Обстоятелството, че жалбоподателката се е намирала в „следосиновителен период“ по отношението на осиновяването на първото ѝ дете, не е било пречка същата да кандидатства за осиновяване на второ дете, което П. е сторила, като подаденото от нея заявление е задействало нова процедура за кандидатстване за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване, която е регламентирана в чл.24-32 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г.

Следва да се отбележи, че тази процедура представлява един последователен процес, който изисква изпълнението на различни действия от страна на служителите на съответните Дирекции "Социално подпомагане", в частност задължението им да извършат социално проучване на кандидат-осиновителите.

За резултатите от извършеното по реда на чл. 26 от Наредбата социално проучване на Ц. П. е изготвен социален доклад, със съдържанието по чл. 27, ал.1 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване. В 7-мо дневния срок по чл. 28, ал.1 от Наредбата директорът на Дирекция "Социално подпомагане" - С. е издал отказ за продължаване на вписването в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване, който е предмет на обжалване в настоящото производство.

Обжалваният акт, отказ на директора на дирекция "Социално подпомагане" – С. за продължаване на вписването в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване, е издаден в условията на оперативна самостоятелност. Оперативната самостоятелност е предоставената от закона възможност на административния орган да избере един от два или повече законосъобразни начина на решаване на въпроса, в случая да разреши или да откаже вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. Поради това, съдът следва да се съобрази с чл. 169 от АПК при извършване на неговата проверка, а именно при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният

орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове, изброени в чл. 146 от АПК.

Жалбоподателката е с постоянен адрес в [населено място],[жк], затова компетентният административен орган по арг. на чл. 86, ал. 2 от СК е директорът на дирекция "Социално подпомагане" – С., [населено място]. Това е издателят на оспорения отказ, поради което е спазено изискването за материалната и териториалната му компетентност.

Административният акт е издаден след изпълнение на процедурата, предвидена в чл. 24 – чл. 28 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. на Министъра на труда и социалната политика, въз основа на законовата делегация на чл. 83, ал. 3 от СК.

Обжалваната заповед е издадена на основание чл. 86, ал.4 от СК и чл. 28, от Наредбата. В чл. 28, ал.1 от Наредбата е предвидено, че в 7-мо дневен срок от представянето на доклада по чл. 27 /социалния доклад/, директорът на дирекция "Социално подпомагане" издава разрешение или мотивиран отказ за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. Следователно, обжалваната заповед е издадена в законоустановения в 7-мо дневен срок от компетентния, предвиден в закона орган.

Административният акт е издаден в писмена форма по чл.59 ал.1 от АПК, като съдържа задължителните реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Оспореният акт е издаден на основание мотивирани подготвителни документи, явяващи се част от административната преписка, поради което съдържащите се в тях обосновка и разяснения са такива и за издаването на самия акт /Виж: ППВС № 4/1976 г.; ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС; ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС - Втора колегия и ТР № 1/2006 г. на ОС на ВАС - Втора колегия/. В този смисъл няма пречка обосновката да предхожда издаването на акта и да се съдържа в документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Отделното излагане на мотивите, послужили като основание за приемане на административния акт е допустимо и е в съответствие с Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на Върховния съд. Предвид гореизложеното, съдът не приема твърденията на жалбоподателя, че процесната заповед не е мотивирана. Съдът не констатира разминавания между фактическата обосновка в Заповедта и в констатациите в социалния доклад, който предхожда по време и по правно значение административния акт.

При извършената служебна проверка между фактическите и правните основания, посочени от ответника от една страна и диспозитива на административния акт от друга, съдът констатира противоречие на материалноправни разпоредби, основание за отмяна на административния акт на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от АПК. Изложените фактически и правни основания навеждат към обстоятелства, въз основа на които административният орган е можел да постанови решение, касаещо заявлението на жалбоподателката за вписване в регистъра на осиновяващите при условията на пълно осиновяване, но диспозитивът е в насока, която не се съдържа като възможност в материалния закон. Възможност за продължаване на вписването не се съдържа в никоя правна разпоредба, регламентираща осиновяването като процес и правен способ за отглеждане на дете. Административният орган е разполагал с правомощия или да разреши или да откаже вписване на жалбоподателката в регистъра на осиновяващите при условията на пълно осиновяване, тъй като същата предвид

финализирано и одобрено от съда пълно осиновяване на дете, не е вписана в регистъра на осиновяващите, тъй като с осиновяването на детето вписването ѝ в този регистър се прекратява по силата на закона със заповед на директора на съответната Дирекция „Социално подпомагане“. С оглед гореизложеното, административната преписка следва да бъде върната на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., за произнасяне по заявлението, съобразно разпоредбата на чл. 28 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване.

С цел прецизност на изложението, следва да се посочи, че неправилното формулиране на реда за обжалването на Заповедта на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. /в частност органа, пред който може да бъде обжалвана/ не е от категорията на съществени процесуални нарушения, тъй като не прегражда възможността на заинтересованите лица да я обжалват, още повече, че в настоящия случай директорът на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град правилно е посочил органът, пред който заповедта е следвало да бъде обжалвана, което в крайна сметка е довело до разглеждането на жалбата от надлежния орган, а именно АССГ. Липсата на реквизит по чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК се санира с приложението на императивното правило на чл. 140 от АПК - съответният срок за обжалване се удължава на два месеца.

При този изход на спора ответникът следва да заплати направените и претендирани от жалбоподателите разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1000 лева и държавна такса в размер на 10 лева, с оглед направеното възражение за прекомерност.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II-ро отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. И. П., чрез адв. А., Заповед №ЗДОС/Д-С-СК-002/17.01.2022 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" - С., с която е отказано на Ц. П. продължаване на вписването в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване, потвърдена с решение № 22-РД06-0052 от 28.02.2022 г. на директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" – С. - град.

ВРЪЩА на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката на административния орган за произнасяне по искането за издаване на разрешение или отказ за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение указания.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Дирекция „Социално подпомагане“ – С., [населено място] да заплати на Ц. И. П. направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 1010 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: